

Petri Hírek

**Pócspetri Község
Önkormányzata**

**2021 év
június hó**

**6. évfolyam
6. szám**

Nemzeti Összetartozás és az Emlékhelyek Napja

Tamás György Pócspetri település polgármestere részt vett 2021. június 4.-én Nyíregyházán a Nemzeti Összetartozás Napján, ahol Gulyás Gergely miniszter úrnak megköszönte eddigi támogatását és egyben meghívta 2022. 02. 25.-re, a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapjára Pócspetriben.

Nemzeti Összetartozás Napja – az 1920-as trianoni békeszerződés aláírásának évfordulójára emlékező, június 4-ére eső nemzeti emléknap. Az Országgyűlés 2010. május 31-én a törvény elfogadásával kinyilvánította: „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme”.

„Amit látsz, az a hír, amit tudsz, az a háttér, amit érzel, az a vélemény” - Lester Markel

Az idén is ingyenes rendezvényekkel várta az érdeklődőket ország-szerte a Nemzeti Örökség Intézete június 20-án, az Emlékhelyek Napján.

Az első emlékhelyek napján, 2016. május 14-én a nyitó rendezvénynek a budapesti Kossuth tér adott otthont, s ehhez 50 helyszín csatlakozott.

A május 1-től a Nemzeti Örökség Intézetének üzemeltetésébe került Fiumei Úti Sírkertben - az egész napos, gyerekeknek szóló sírfelirat- és szoborkereső játék mellett - tematikus sétákat szervezett az intézet. Az esemény során részletesen bemutatták Kossuth Lajos, Batthyány Lajos, Deák Ferenc mauzóleumát. Az országos rendezvény több állomása, így Drégely és Veszprém is háromnapos programsorozattal készült.

Az eseményt egy fotópályázat vezette fel, amelyre több mint 400 pályamunka érkezett be.

**Pócspetri programok
Helyszín:**

**Pócspetri Büszkeségpont
Pócspetri, Iskola u.13.**

10:00-14:00 Történelmi Emlékhely látogatás, az 1948-as eseményekről készült kiállítás megtekintése.

Mint a Pócspetri Büszkeségpont megálmodója, és a megvalósítást lehetővé tevő pályázat készítője, valamint a benne létrehozott „Emlékezünk, hogy Emlékeztessünk” kiállítási anyag szerkesztője örömmel tölt el, hogy egy országos programsorozat részévé vált ez a hely is.

Bízok benne, ha az Önkormányzat biztosítja - legalább az Emlékhelyek Napján,- a Büszkeségpontba a bejutás, és a kiállítás megtekintésének a lehetőségét, egyre többen fogják megismerni a Pócspetri Ügyet, a tragikus multat, az itt élők szenvedés történetét, de egyben a bátor kiállítását is.

**Kovács
János Csaba**

A Pócspetri Nyugdíjas Egyesület kisközösségi összefogással Hagyományőrző disznóvágást rendezett

A Pócspetri Nyugdíjas Egyesület Hagyományőrző disznóvágást rendezett 2021 június 5-én, az egyesület székhelyén, a Művelődési Ház - Teleház - Búszkeségpont létesítménynél.

Az egyesületi tagok mellett meghívott vendégek segítségek is voltak, így a helyi civilszervezetek vezetői, az önkormányzati képviselő testületi tagok, az intézmény vezetők, és a rég látott határon túli Mezőfényi barátaink is bekapcsolódtak a jó hangulatú munkálatokba.

Nagy öröm volt a találkozás mindenkivel hisz a vírus miatt a nyugdíjas tagjainkkal is csak a hó elején találkoztunk először.

A disznóvágás reggel korán a hagyományoknak megfelelően fogópálinkával kezdődött. A férfiak megszúrták a sertést aztán perzselték mosták és hűtőre kész állapotba dolgozták fel. Az asszonyok hagymás vért sütöttek reggelire, aztán készült a sok finomság, lacipecsenye, toroskáposzta. Az idősebb Nyugdíjas tagjainknak is jutott munka, ők töltött káposztát készítettek, ami nagyon finomra sikerült. A Mezőfényi barátaink is sokat segítettek finom hurkát kolbászt töltöttünk együtt. Az est végére feldolgozásra került a sertés minden része.

A munka után mindenki jó ízűen fogyasztotta el a finom disznótoros vacsorát. A nap zárásaként vacsora után pedig a csapat jókedvűen vidám dalokat énekelt, s akinek még volt kedve táncra is perdült.

Civil és Intézményi Harsona!

Megyei Nyugdíjas Szervezeti sportnapok

A Szabolcs Szatmár Bereg Megyei Nyugdíjas Szervezetek Szövetsége rendezése keretében 2021 év június 2-án a Pócspetri Nyugdíjas Egyesület sportnapon vett részt Napkoron.

Gyönyörű környezetben ragyogó időben végre kimozdulhattunk és találkozhatunk sok ismerőssel oly hosszú idő után. A közös, minden porcikánkat megmozgató bemelegítő torna után, 8 versenyszámban 28 csapat nevezett be. A 8 állomásból álló izgalmas és érdekes ügyességi feladatokkal birkóztak meg a benevezett 5 fős csapatok.

A finom ebéd elfogyasztását követően előadást hallhatunk a nyugdíjasokat megcélzó, átverő bűnesetekről, és hogy mit tehetünk mindezek kivédésére. Előadás után érkezett a várva várt eredményhirdetés.

Nagy örömünkre az első helyezést mi a Pócspetri Nyugdíjas Egyesület csapata nyertük el. Minden résztvevő egyesület emléklapot és ajándékot kapott. Mindig vidám, és nótázásra fogékony tagságunk minden összejövetelen közös éneklésre buzdítja a résztvevőket, így történt ezen a napon is. A nagyon jól sikerült remek nap után jókedvűen indulunk haza.

Fánksütés a hittan táboros gyerekekkel a Művelődési Házban

2021 június 7-re felkérést kaptunk a Pócspetri KOSZISZ Királyfalvi Miklós Katolikus Általános Iskola és Óvoda hitoktató tanárnénitől, hogy a Nyugdíjas Egyesület tagjai a nagymamák mutassuk meg a gyerekeknek hogyan készül a finom édes sütemény, a nagyfiéle fánk.

A fánk általában kelt tésztából készül, és rendszerint porcukorral, lekvárral kiegészítve kerül fogyasztásra.

Hazánkban így a településünkön is a fánk fogyasztása elsősorban a farsanghoz kötődik. A keresztény hagyományok szerint érdemes minél több fánkot enni a böjti időszak előtt.

A népi hiedelmek szerint a fánk a párkeresés egyik szimbóluma is, a lányok egy-egy fánk ajándékba adásával jelezték a fiúknak szimpátiájukat.

Mi az egyesület nagyikái vállaltuk és teljesítettük ezt az örömteli feladatot. Az egyesületünk székhelyén a Pócspetri Művelődési Ház – Teleház – Büszkeségpont épületében megmutattuk gyerekeknek a fánkkészítést lépésről lépésre, a liszt szitálása az élesztő felfútatása után a tészta dagasztása kelését, végül a megkelt tészta formázását és sütését.

A gyerekek nagy érdeklődéssel figyelték hogyan készül a fánk és a tészta formázásában is részt vettek.

Az étel elkészülte után, a megterített asztalnál jóízűen fogyasztották a finom fánkot. Nagyon jól elbeszélgettünk a gyerekekkel és egy kis kóstoló csomaggal búcsúztattuk őket.

Ilyen többgerenációs programot a jövőben akár több alkalommal is szívesen lebonyolítunk.

Nemzeti Művelődési Intézet Székházában Lakitelken

Az elmúlt év kiemelt érdeklődésére és igen magas és látványos társadalmi támogatottságára építve a Nemzeti Művelődési Intézet idén is meghirdette a Közösségépítő Kultúránk előadó-művészeti programsorozatát a különféle együttműködő partnereivel.

A személyes részvételre épülő komplex közösségi program varázsát szervezett utazás, a kulturális helyszínek megismerése, és egy-egy előadó-művészeti produkció megtekintése, valamint a jó hangulatú közös ebéd teremti meg.

A Duna-Tisza közén, Bács-Kiskun megyében, a Tizsakécskei járásban, Kecskeméttől és Kiskunfélegyházától egyenlő távolságban fekvő Lakiteleken megrendezett Közösségépítő Kultúránk Programsorozatán való részvételből településünk a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Pócspetri sem maradhatott ki!

Ezért 2021 június 23-án a Pócspetri Nyugdíjas Egyesületünk és a Petri Pengetős Citera Zenekar és Énekegyüttes Tamás György polgármester vezetésével Lakitelekre utazott.

Ott a szerelmi történetet bemutató szórakoztató, vidám színdarab megtekintése és a bőséges finom ebéd elfogyasztása után, a Nemzeti Művelődési Intézet hangulatos székházának, valamint a szép Hungarikum Ligetnek a bejárása előtt a jó kedvről a Citera Zenekar gondoskodott, tánccra perdítve a hallgatóságot.

A szervezők többször megköszönték a maradandó élményt Pócspetri fantasztikus közösségének.

Pócspetri Juniális

Sváb kulturális találkozó

2021 június 26-án megrendezésre került a nagyszabású települési rendezvény a „Pócspetri juniális” részeként lett megvalósítva a Pócspetri Nyugdíjas Egyesület szervezésében a „Sváb kulturális találkozó” program elem.

Pócspetriben az önkormányzat és a civil szervezetek közös szervezésében, a programsorozat a „Generációk találkozója” elnevezést kapta.

Ez arra utalt, hogy minden korosztály – a kicsiktől a nagyokig, a gyermekektől a nagypapákig és nagymamáig mindenki – megtalálhatta a számára kedvező programot az egész napos rendezvényen. A napot számtalan együttes különféle programelemmel színesítette, voltak sport- és kulturális rendezvények is.

A tavalyi nyár napjai eseménytelenül teltek a nyugdíjasklubok számára. Még alig volt túl az ország a pandémia első hullámán, oltóanyagok még nem voltak, ezért az idősebbek többsége, nem mert kimozdulni otthonról, közösségi eseményeket sem szerveztek a számukra.

Ez a rendezvény azonban megmozgatta a fiatalokat, s a nyugdíjasokat egyaránt. Annál is inkább, mert civil kezdeményezésként az egykori -a közösségi összefogásáról, és eredményességéről is méltán híres- Petri Labdarugó Sport Club szervezői, játékosai, nagypályás nosztalgiamérkőzéssel indították a napot.

Ezt követően Pócspetri – Nyírgyulaj gyermek focicsapata bemutató tréninget tartott.

A hivatalos megnyitó -a Pócspetri Községi Önkormányzat az intézményeivel karöltve elkészített- a kiváló összefogást jelképező Jerusalema tánc hangulatos előadásával kezdődött.

Meghívott vendégeink voltak a határon túlról a testvértelepülésünkről, Mezőfényről. Ráadásul nem csak protokollal küldöttség érkezett, hanem a Nyugdíjas Egyesület szervezésében a „Sváb kulturális találkozó” program elem megvalósításában aktív szerepet vállaló lelkes kisközösségek is.

Így a Mezőfényi fúvós zenekar tagjai, akik előadásukkal nagy sikert arattak. A Mezőfényi asszonyok lelkes csapata pedig Strudlit készítettek a rendezvény látogatóinak, hisz nálunk nem nagyon ismert ez a finom sváb csemege.

A rendezvényünkre meghívást kapott még a Nyírteleki Nyugdíjas Egyesület, valamint a Leveleki Őszi Levél Nyugdíjas Klub.

A Nyírteleki asszonykórus egy szép énekcsoporttal, hangulatos tánccal kedveskedett a közönségnek.

A Leveleki nyugdíjasok pedig Ákli Mártonné a Nyugdíjas Klub elnökének vezetésével, egy Ba-latonszárszón is sikeresen előadott paródiával szórakoztatták a közönséget.

A Petri Nyugdíjas Egyesület vegyes kórusa vidám nótacsokrot énekelt, míg a tánckar szatmári táncokat adott elő. A vendég csoportok, az előadók barátságos fogadtatást, színes műsorokat, s ajándékot, emléklapot kaptak.

Digitális Tankönyvi Felületet fejleszt az Eszterházy Károly Egyetem a Katolikus Pedagógiai Intézet munkatársai által kidolgozott tananyagokhoz – az erről szóló megállapodást Budapesten írta alá Dr. Pajtókné Dr. Tari Ilona rektor és Dr. Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke.

Dr. Veres András, az MKPK elnöke kiemelte: a Katolikus Egyház a kezdetektől kiemelt figyelmet fordít az oktatásra, amely napjainkban az internet, és a modern módszerek, eszközök segítségével még hatékonyabbá tehető. – Az Eszterházy Károly Egyetemen kidolgozott módszer már a gyakorlatban bizonyította eredményességét, ezért döntött úgy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia, hogy a magunk tananyagaival, a szülőket, pedagógusokat bevonva részt veszünk e munkában – fogalmazott.

A szeptemberben induló, a katolikus iskolák diákjainak és pedagógusainak szóló, de mindenki számára elérhető honlap a tananyagok mellett a többi között csak-nem 30 féle önállóan és csoportmunkában végezhető interaktív feladatot, óravázlatokat és médiatárat is kínál majd a felhasználóknak.

MKP Sajtószolgálat

Pócspetri Önkormányzat Hírlevele

Felelős kiadó: Tamás György

www.pocspetri.hu

pmhpocspetri@gmail.com

Főszerkesztő: IGFK

kovjanek@gmail.com

Pócspetri Község Önkormányzata és Egyházközsége az 1948-as Pócspetri Események 73. évfordulójának alkalmából 2021 június 03.-án megemlékezést tartott.

Koszorúzás volt:

Asztalos János emléktáblájánál
a Pócspetri római katolikus
templomnál;

Királyfalvi Miklós emléktáblájánál
a Polgármesteri Hivatalnál;
Királyfalvi Miklós sírhelyénél
a Pócspetri temetőnél.

Pócspetri Juniálisról

(a beszámoló folytatása
0 4. oldalról)

A rendezvényen szerepelt még a Petri Pengetős Citera Zenekar, akik nótacsokkrokkal kápráztatták el a nagy számú közönséget.

Továbbá fellépett: a helyi, saját számokat előadó, különféle tehetségkutatókon, többszörösen díjazott Periscope rockzenekar; a 2010-ben alakult öt nagylemezes rock & rollt játszó Nyughatatlan együttes; és a Magyarország és Európa számos meghívásának eleget tevő Guba néptáncgyüttes; a Bürkös zenekar kíséretében. A Guba táncgyüttes nyírségi táncokat adott elő nagy sikerrel.

A műsorok után egy finom estebéddel vendégelték meg a fellépőket és a jelenlévőket is.

A nagy sikerű végtelen gazdag programot kínáló napot pedig Németh Sándor, azaz Nani táncolásra csábító, a régi utcabálok hangulatát felidéző zenélése zárta.

Hungaricum Kerékpáros Vártúra a

Kárpát-medencében 6000 km, 600 látnivaló

Kísérlet a Fancsikai templomrom felfedezésére

„Hungaricum Kerékpáros Vártúra a Kárpát-medencében 6000 km - 600 látnivaló” útjairól minden egyes alkalommal beszámoló készül.

Fannika lányom szerint, ha ezek kellően rövidek lennének, még akár sokan el is olvasnák. Csakhogy nem ez a cél. Egyrészt és elsősorban magamnak szól. Azzal, hogy alaposan megtervezem az útvonalat, feltérképezem a látnivalókat, majd tüzetesen végig járom helyszíneket, és ráadásul részletesen le is írom az élményeket, örökre megmaradnak, belém vésődnek.

Másrészt szól az esetleges útitársaknak, harmadrészt meg minden, a szabadságot, a természetet, és a mozgást szerető, a múltat, a történelmi emlékeinket tisztelő, és az élménygyűjtést fontosnak tartó személynek. A lényeg, aki esetleg hajlandó a mai világban egy grafomániás kerékpáros egy-két oldalas élménybeszámolóját akár itt is elolvasni, az általa rögzített fotókat és 3D-s videót a Facebookon megtekinteni, az tegye olyan nyitott szívvel, mint ahogyan írom, készítem és közzé teszem.

A Fancsikai templomromhoz Máriapócsról egyedül indultam, majd Kislétán csatlakozott Pénzes György sporttárs, s új vártúrásként Kovács József Nyírbátorból.

Itt észleltem, hogy nem kapcsoltam be az útvonalat rögzítő GPS-t, így visszamentünk és a Hungaricum Vendégháztól élőről kezdtük az amúgy sem kis táv, a 122 km megtételét. Ez előre vetítette, hogy nem lesz problémamentes útunk.

Kislétán megálltunk egy fotó erejéig Pénzes Laci bá' helytörténész által állított Emlékműveknél. Nyírbogáton és Nyíradonyban is frissítettünk, s ezt követően már csak Debrecent - Nyírbátorral összekötő kerékpárúton Hajdúsámson előtt a gyökerek miatti erőteljes felgyűrődés kényszerített fel, illetve elborulással járó megállásra.

Nekem sajnos nem csatolt ki a kerékpároscipőm, ezért az üléssem elszakadt, és a bokaszalagok is rojtosodtak. Nem csoda, ha a szívem szerint börtönbe küldeném minden -a kerékpáros utak elkészítésénél is- „alkotmányos költséget” kikövetelő politikust, és ezt megadó kivitelezőt!

Egy túratárs által ajánlott új navigáció rendre földútra akart letéríteni. Ezért Martinkánál érdeklődtünk, és sajnos egy, állítólag a Fancsikai víztározótól kerekező hölgyre hallgattunk. Ugyanis iránymutatása szerint Debrecenbe kötöttünk ki. Újra a GPS-re hagyatkozva, s megint egy mélyen homokos útba torkollott a haladásunk. A keskeny országúti gumi teljesen alkalmatlan ilyen felületen, a sérült boka pedig az oda-vissza közel két km-es gyaloglást tette lehetetlenné. Ezért edző úttá lett leminősítve a túránk, és így ezen -a törökök által elpusztított- templomromhoz újra el kell kerekelnünk.

Visszaúton a meleg s a bosszúságok ellenére jó hangulatban, jó tempót nyomtunk, s még ha újabb látnivalókkal nem is, de tapasztalatokkal, és 130 km a lábakban gazdagodtunk.

Visszaúton a meleg s a bosszúságok ellenére jó hangulatban, jó tempót nyomtunk, s még ha újabb látnivalókkal nem is, de tapasztalatokkal, és 130 km a lábakban gazdagodtunk.

Kovács János Csaba -
Vártúra ötletgazdája

Hungaricum Kerékpáros Vártúra a Kárpát-medencében - 6000 km, 600 látnivaló-

Kerékpáros Vártúra 3 nap 300 km 30 látnivaló -a Szent László örökségtúra keretében, és azon túl- első nap Máriapócsról Dombrádig

Ugyan Müller Cecília országos tisztifőorvos a tartós hőség, s a várt 40 fokos csúcshőmérséklet miatt hőségriadót rendelt el, de mint tudjuk az elkötelezett (más jelző használata is megengedett) zarándokokra, és/vagy a kerékpáros túrázókra soha sincs rossz idő. Így a rendkívüli időjárási helyzet ellenére 2021. június 25-én, pénteken Máriapócsról útra keltem, hogy részt vegyek a Vajáról induló Középkori Templomok Útja Egyesület által szervezett három napos Szent László örökségtúrán.

A reggeli órák viszonylag alacsonyabb 30 fokos hőmérséklete, a kellemesen hűsítő menetszelet biztosító 30 km/h körüli tempó, és az Ófehértó- Baktalórántháza-Rohod jótékony árnyékot nyújtó fás útvonala kész „örömbingázásra” adott lehetőséget.

Vajára érve első utam az 1983-87 között épült római katolikus templomhoz vezetett. Nos, ennek nincs történelmi, de annál inkább van történelmi értéke. Különösen azok számára, akik ismerik, tisztelik, szeretik a templom építését szervező Pásztor Károly pápai prelátnak, esperes, nyugalmazott plébánosnak. Károly atya Baktán/Vaján 19, Pócsperiben 21 évig volt plébános, s nyugdíjasként 90 (!) évesen, még mindig szolgálatban aktív életet él Máriapócsról.

A túratársakkal történő találkozás előtt még volt időm az Árpád-kori református templomot, és a Felső-Tisza vidék egyik legszebb reneszánsz stílusú várkastélyt, a Vay család ősi fészkeként övező csodálatos védett parkban a jeles kurucok mellszobrát is lefotózni.

10 órára összeállt a 14-15 fős elszánt örökségtúrázó csapat. Deák Attila főszervező vezetésével letekertünk az Őstóhoz, ahol a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságának munkatársa már várt reánk. Röviden bemutatta a különleges úszólápokról nevezetes tó kialakulását, növény s állatvilágát, s azt a kilátástalannak látszó küzdelmet, amit a vízpótlásáért, a teljes kiszáradás megakadályozásért tesznek.

Az ingóláp testközeleli megtekintését követően visszatekertünk a Vayvárkastélyhoz. A megyénk műemléki állományának megóvásában kimagasló szerepet vállaló Szatmári István műemlékvédelmi szakembertől itt, -és egésznap minden egyes látnivalónál első kézből kaptunk tájékoztatásokat nem csak az építményekről, hanem a megmentésük, megőrzésük érdekében végzett alázatos régészeti, restaurálási, helyreállítási munkálatokról. A kastélyban működő Rákóczi-szabadságharc eseményeit, a család történetét, és a főúri intarziás bútorokat bemutató, Vay Ádám Múzeum fantasztikusan gazdag,

és színvonalas tárlatait egyedileg jártuk be. Nem maradhatott el a trükkös tükrös asztal segítségével a nikápolyi csatából Luxemburgi Zsigmond király menekítését ábrázoló mennyezet-freskó megörökítése sem.

Délidőben fokozódó hőségben tekerünk át Baktalórántházára.

Legutóbb -az Iránytű klub-zenekarunkkal többször fellépő, valamint a Hungaricum Vendégházunkban közösség és léleképítő táborozáson résztvevő-, Lázár István atya, a „gitáros pap bácsi” dinnyével, üdítővel, fogadott bennünket. S hamar elő került a pengetős hangszer és a közös éneklés sem maradhatott el. Most sajnos nem tartózkodott otthon, így körülményesen jutottunk be a színes-mázás téglafalazatú templomba.

Az útunk tematikájának megfelelően a tíz éve feltárt fali képek közül, a hajó északi falán a Szent László koronázásának ábrázolásánál időztünk el leginkább.

Egyébként a várakozás ideje alatt volt lehetőségünk szakvezetéssel a Baktalórántházi Erdő Természetvédelmi Terület megismerésére is. Egykori tájfürtőként bő 40 éve, s 20 kilóval könnyebben többször versenyeztem a gyöngy-virágos és gyertyános tölgyeséről híres baktai erdőben is.

Laskodon 20 éve a református templom restaurálása során a hajófalat egy üvegfallal megemelték.

S kialakítottak egy különleges födém és tetőszerkezetet. (Legnagyobb sajnálatunkra ennek be tudhatóan a „templomi klíma nem működött”.)

A kutatás során itt is Szent László falképek kerültek elő. A három jelenetből álló -üldözés, küzdelem, lefejezés- a középkori magyar templomokban a legtöbbször ábrázolt

Szent-László legendát, a nőrabló kun legyőzését, a déli falon festették meg. Itt is felmerült, hogy a hős királyunk lehet, hogy tévedés áldozata lett, s nem is a váradi püspök lányát szabadította meg, s korántsem biztos, hogy a szép magyar leányzó kényszerből, hanem lehet, hogy igaz szerelemből tartott a kun vitézzel.

Anarcson a Czóbel kúriánál a kerékpárostúrák alkalmával mindig megpihenünk.

Pár éve a korábban teljesen romos épületet az alapokig visszabontották, a falakat újjáépítették, s belülről is igényesen felújították. A tavalyelőtti pusztító vihar nyomai is már csak elvétve láthatók a Czóbel Minka költőnő sírját őrző meghitt parkban.

Most volt szerencsénk a szimbolizmus első hazai képviselőjének síremlékét, és az életét, munkásságát bemutató emlékkiállítás, valamint a község szülöttenek, Hajnal Mihály festőművészek színekavalkádós alkotásait is megtekinteni.

A Czóbel Minka Baráti Kör vezetőjétől még azt is megtudhattuk, hogy a szabadon élő és verselő műfordítónak nem volt szerencséje a férfiakkal. Első nagy szerelme gróf Forgách László mást vett el feleségül. Évekkel később pedig a TBC ragadta el Minkától a szeretett Justh Zsigmond bárót.

Ugyanakkor csak a kérdésemre tért ki Helen Büttner berlini festőnővel való állítólagos leszbikus kapcsolatára, mely szerintük csupán „divatos” feltételezés. Nem mintha értékítéletem szerint ez bármit is számítana, de tény, hogy a férfiasan viselkedő festőnő Minka állandó pártfogoltjaként ide költö-zik, és katolikus hitre tér.

Még Pócsra is elzarándokolt.

„Bob”-ként emlegetik, nadrágban jár, és úgy üli meg a lovat, mint a férfiak, még nyolcvanon túl is vágta. Minka ápolása mellett nyolcvanhárom éves korában hunyt el, s közös sírban alusszák örök álmukat.

Anarcsról a református templom megtekintése után Kisvárdára kerekedtünk. A település római katolikus templomát építtető Szent László királynak emléket állító lovas szobornál a galambok oltották szomjukat.

A kívül-belül csodálatosan felújított korábbi zsinagógával-, a Rétközi Múzeummal szembeni pékségnél pedig egy ízletes kenyérlángossal s finom mákosrétessel csillapíthattam éhségem. Szükség is volt a kalóriára, hisz az utolsó látnivalóra a várra csak messziről rápillantottunk, és elkezdtük a szálláshelyig a 20 km-t a még mindig meleg és baljósloán szeles időben lenyomni.

A többiek Dombrádon a Tisza parton, jómagam a település főutcáján levő Kék Lagúna Panzióba este nyolckor foglaltam el a szállást.

A szobával minden rendbe volt, de a bicaj biztonságos elhelyezése -most isgondot jelentett. Mert az önmagában nem jelent semmit, hogy van kamera, és rossz esetben majd látható, hogy ki és hogy viszi el a szeretett kerékpárt. Szerencsére engedélyt kaptam, hogy betoljam a krumpliszákok mellé a nyitott ajtójú garázsba. Két kutya folyamatos ugatása kíséretében lemálháztam, majd a lágy időben letekert közel 100 km hatására hamar aludni tértem.

2021.06.25.

Kovács János a Vártúra ötletgazdája, szervez

Második nap kétszer Szlovákiába is áttekerve, és a harmadik nap Szabolcstól hazáig

Mint ahogyan az ilyen kerékpározások alkalmával szoktam a túra második napján, 2021. június 26-án szombaton korán, négy órákkor kelttem. A kísértetiesen üres panzióban az álmos kutyák most némán túrték, hogy kihámozzam a bringát és frissen útra keljek.

A szomszéd településen Tizsakanyár központjában több szép magán és középület, a fából faragott Paraszt család szoborcsoport, a székely kapu, és a Honfoglalás Park csodálkozó megállásra kényszerített. A Tisza töltéséhez, és a hídhoz vezető út végén a cigánysor kerítés nélküli lepusztult házai viszont árnyalták az elismerő gondolataimat.

Pácin szlovákiai határátkelőjéhez javarészt a töltés kerékpárutján még inkább erőteljes szembe széllel harcolva jutottam el.

Nagykövesd (Velký Kamenec) Bodrogköz egyetlen nagyobb kővárának romjai már messziről hívogattak. A vár tövéhez kis áttétellel kerekézve, a meredek, fűvel borított domb tetején a bástyákhoz térdig érő száraz gazban kaptatva jutottam fel. Két - háromévente ide járva az a benyomásom, hogy folyamatosan romlik az állapota, de így is megvan a maga sajátos varázsa. Az eddigi fáradásunk ráadás jutalma pedig a környező táj pazar látványa.

Sok magyar várromhoz hasonlóan itt is a falakat építőanyagként használták.

Vártúras
beszámoló

Így domb aljában található volt általános iskolához (egykori Fischer-kastély) és a katolikus templomhoz.

Nagykövesdtől az Európa Park és Varga Ervin néptáncos emléktáblája megtekintésével búcsúztam el.

A lejtőnek, az erős hátszélnek és tépónak köszönhetően pillanatok alatt újra Magyarországon voltam.

Pácinon egy kis boltban megvásároltam a jól megérdemelt reggelim alkotó elemeit: az eredeti szlovák -sózás után főzött, lehűtött páclébe érlelt- húsos szalonnát; a bükkfán füstöléssel készülő PIC Rákóczy paprikás szalámit; a sokrétű gyógyhatással is rendelkező magyar erős-csípős zöldpaprikát; valamint a frissen ropogósra sült hagyományos fehér kenyeret.

Élete egyik legemlékezetesebb és legfinomabb früstükjét ráérsen és jóízűen fogyasztottam el hazánk legnagyobb reneszánsz, a Mágochy-kastély mögötti Bátor kertben, a madáracsicsergéstől hangos park árnyas fái alatt.

Mivel a többiek jóval később indultak és még úton voltak, így hosszasan elidőztem a vajaihoz képest szerényebb gyűjteménnyel rendelkező kastélymúzeumban is. A már korábban megismert urak és szolgák egykori életét bemutató kiállítási anyagok böngészése mellett új információként olvashattam a Pácin és Nagykövesd polgármesterének a kishatárátlépő megnyitása érdekében tartott közös éhségstrájkolásáról. A létesítményt vezető hölgygel beszélgetve pedig megtudhattam, hogy a vírus miatt ezt hosszan lezárták, s szerencsémre a tegnapi nappal nyitották meg újra.

A túratársak befutottak, még meghallgattam az épület történetéről a

tájékoztatót, majd folytattam utam, és az időutazást a honfoglalás és az Árpádok-korába.

Karcsán Tompa Mihály költőre hallgatva vándorként megálltam, s valóban álmélkodva láttam egy versbe foglalt „Veres márványból alkotott Ósrégi templomot.” Kívülről megörökítettem, mint ahogyan a mellette lévő tájházat is.

A szomszéd Karoson pedig a Honfoglalás Kori Látogatóközpont lelakolt főbejárata helyett egy oldalsó kapun bejutva az íjász tábor résztvevői, s a létesítmény vezetője csodálkozott rám. Azonban miután elnézést kérve a „behatolásért” átadtam a látogatóközpontjukat is tartalmazó vartúrás kiadványt, személyre szóló idegenvezetésben volt részem.

Interaktív eszközök segítségével mutatták be a honfoglalás történetét, és korát.

A település határában a Kárpát-medence leggazdagabb honfoglaláskori temetőjénél az éppen távozó örökségtúrázó csapat záró bicajosának még sikerült intenem. A népünk múltján elmélkedve megpihentem, majd a Hungaricum Kerékpáros Vartúra látnivalóinak további gyűjtésé érdekében az nap másodszer is átkeltem a szlovák - magyar határon.

Változatlanul meleg és hektikusan szeles időben Bodrogszerdahely és Szőlőske érintésével értem be Borsiba. A Rákóczy-kastélyhoz vezető utat keresztező vasúti síneknél kaptam egy felütéses defektet. Javíthatatlanul a szelepnél volt a szakadás, így félúton felhasználtam az egyetlen magammal vitt pótbelső. A hátra lévő 60 km-en Sátoraljaújhelyen, és

Sárospatakon keresztül Tokajig végig bennem volt a félsz, hisz szombat késő délután esélyem sem volt vásárlásra, az utak minőségéről pedig ne is beszéljünk. A látnivalókkal sem volt szerencsém. Ugyanis egy hete a szlovák és magyar köztársasági elnökök által átadott gyönyörűen felújított II. Rákóczi Ferenc szülőhelyén, a kastély főkapuján a legnagyobb döbbenetemre egy kerékpárt bevinni tilos tábla fogadott. S mindez stílszerűen egy A4-es lapra fekete fehérbe nyomtatva, műanyag tasakba bújtatva, és cellux szalaggal gondosan felragasztva. Láthatóan a turizmus fejlesztői a kerékpárosokra megint csak így gondoltak, de három milliárd forintból legalább lett szálloda, étterem, szabaduló, és virtuálisvalóság-szoba s körpanoráma-vefítő.

Újhelyen a GPS lefagyása, később a teljesen lemerült telefonom, majd Bodrogkeresztúron egy borzóba hagyott töltőtette teljessé az aznapi bosszúságokat. Csomagos túrákon az ember próbál spórolni a cipelni valóval. Most megfogadtam, plusz tartalék belső-kön, és egy nagy teljesítményű power bankon nem fogok. A tavaly vásárolt Garmin Edge Explore GPS-t pedig vagy végre megtanulom kezelni, vagy tudomásul veszem, hogy a megtett utak helytel - közel lesznek rögzítve, mint ahogyan a záró napon is történt.

Vasárnap reggel egy baráti szálláshelyről Tokajból ráérősen Rakamazra tekertem, majd onnan a szembeszéllel és a minősíthetetlen kerékpárút felületével küzdve Szabolcsba. Újból csatlakoztam az ott alvó örökségtúrázókhöz. Deák Attila Közép-Európa

legnagyobb épségben maradt földvárán keresztül szenvedélyesen, szakemberűen, és alaposan bemutatta az Árpád-kor várépítészet sajátosságait. Majd az egykori érintettsége okán egy látókatóhelynek szánt, a felújítással félbemaradt még a tetőzetétől is megfosztott kúria épületet is megtekintettünk. A hozzá nem értéssel, és rosszindulattal párosuló politikai hatalom, rossz döntéseket szül, és ilyen torzókat eredményez.

A megyénk legrégebbi vallási központjába, a református templomba még az Istentisztelet előtt bejutottunk. Zárásként a Szabolcsi zsinatról, Szent László itt meghozott törvényeiről már az udvaron, -a híveket hívogató harangszóval egyidőben- hallhattunk.

Mindenki saját tempójában tekerhetett Nyíregyét Tokajjal összekötő, egyébként meglehetősen ingerszegény kerékpárúton. A legfiatalabb résztvevővel, a 10 éves (!) energiabomba Deák Villóval élre állva 25-ös (!) átlagot tartva értünk a frissítő pontra, majd onnan a többiekkel lazábban beszélgetve, a megyeszékhelyre. Innentől az elfogyott naptejet pótolva már újra egyedül kerekedtem a nyomasztó kánikulában, a vasárnap délutánhoz képest meglehetősen forgalmas főúton haza, Máriapócsra.

A Szent László örökségtúra keretében, és azon túl, három nap, háromszáz kilométert kerékpározva, harminc látnivalót megtekintve, (tizenöt vartúrát kipipálva) sok élménnyel gazdagodtam most is.

2021.06.26.-27.

Kovács János a Vártúra ötletgazdája, szervezője

Vártúras
beszámoló

